

могла да посѣе въ него сѣме-то на вѣрж-тж и благочестіе-то. Нѣ въ душж-тж му отъ ранны години още ся развили силно страсты-ты. Седемнадесять години ся училъ той въ по-горне-то Картагенско училище, и ся прѣдавалъ тамъ на най-гнусны-ты удовольствія, кога-то едно случайно прочитаніе на Цицероновы-ты съчиненія могло важно да повліяе върху неговж-тж испослѣшнж сждбж, зашто-то възбудило силно стремленіе въ него камъ-то истинж-тж. И понеже Слово-то Божіе не было достжно за помраченія му отъ страсти-ты умъ, той прѣдалъ себе-си на Манихейскж-тж ересь; нѣ скоро ѿ позналъ заблужденіе-то и ж напустижлъ, и при това на смалко останжло да си изгуби вече довѣріе-то камъ-то всякж еднж въобще истинж, ако да не бы го подържало още прочитаніе-то на Платоновж-тж философіж. Чисти-ти и высокы-ты нейни идеали за мѣдрость-тж го бѣхж плѣнили; нѣ колко ся трудяше да побѣди безрядны-ты си пожелаванія, толко повече му ся смѣщаваше душа-та отъ тѣхъ. У философіж-тж на Платона ся прѣдписвахж правила за добродѣтель-тж, нѣ тя му не даваше, нити пжкъ можаше да му даде силы за побѣждаваніе-то на плѣть-тж и страсти-ты на прѣмамванж-тж му отъ свѣта душж. Прѣзъ тоя периодъ на вѣтрешни-ты смѣщенія, проповѣди-ты и рассказы-ты за отшѣльническыя животъ на Св. Амвросія само могли да му обьрижтъ сѣрдце-то камъ-то Христовж-тж истинж, и Св. Амвросій го кръстилъ (387 г.), а Божія-та благодать съвършенно го прѣродила. Като си напустижлъ учителскы-ты длѣжности, по кои-то прѣдаваше словесность, пѣрвѣ — въ Картагенъ, послѣ — въ Римъ, и най-послѣ — въ Миланъ, той ся върнжлъ въ Африкж пакъ, и тамъ ся посветилъ на уединеніе, постъ, молитвж и съчиняваніе на душеполезны книги. Избранъ отъ тамъ за Епископъ на града Иппонъ, той ся показалъ единъ отъ най-великы-ты учителя и писатели въ западнж-тж черковж.^{*)} Понеже бѣше изучилъ отъ опытъ слабость-тж на человѣческы-ты силы камъ добродѣтельныя животъ, той распалено станжлъ срѣщу Пелагія, и развилъ въ съчиненія-та си необходимость-тж на Божественнж-тж благодать заради истинныя животъ на Христианы-ты, и вѣчно-то имъ спасеніе. Картагенскы Сѣборъ въ 418 годинж осадилъ

^{*)} Августинъ бѣше твердѣ много остроумень, глѣбокомыслень, въ мысли-ты си ясенъ, въ изрѣченія-та си искусень, въ духовныя животъ опитень, въ вѣрж-тж сѣрдечень, и въ волж-тж и характера си силенъ. Въ многобройны-ты му творенія ся заключавать почти сичкы-ты отрасли на Богословскы-ты познанія. По-отличительно-то отъ сичкы-ты е твореніе-то „Исповѣдь“ дѣто исповѣдува съ много глѣбоко смиреніе и строготж камъ самого себе, прѣдъ очи-ты на Всевидащаго Бога цѣль своя животъ и заблужденія. — Той умрѣлъ въ 430 годинж.